

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Malchus Conf. 21. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

temptum edocuit. Asellum suum (ita corpus familiariter convitio appellitabat) calcitrantem non hordeo (ut ipse dicere solebat) sed paleis sustentabat, hoc est, fame, siti, labore edomabat. Latrones vim meditates inferre viro, cælum errore viarum abductos totâ nocte delusit. Ipse quoque dæmonum ludibria non semel impunè risit; quin Plutonem quandoque cum curru suo per terræ hiatus ad inferos redire compulit, irridendum etiam suis tunc puto, utpote sine Proserpinâ, quam spectata verat, reducem. Jam sæpius ex humano domicilio eundem proscripsit, non ita tamen, quin virginem gravibus verbis castigaret obsidione jam liberam, quòd pro pudore non excubans aditum dæmoni Amori fecisset. Porro terram triennio ficientem pluviam beatam recreavit. Cruce serpentum morsus exarmavit. Draconem coëgit structum rogum conscendere, & suapte sponte victimam igni se dare. Talis tamen ac tantus mori timuit, & moriturus animam suam ita alloqui est auditus, *Quid egredi anima, quid times? septuaginta ipsos annos Christo meres, & mori times?* Audi hæc orbis: Hilariones timent mori. Nos, ah! quali morbo? risu emorimur. *Ex D. Hieron.*

Va hominibus injustis, va impudentibus, va deliciis & voluptates sectantibus, va superbis. In ipso enim mortis articulo & angustiis inferni suo periculo discunt Dei timore nihil esse præstantius. S. Ephrem de Vita spirituali.

S. MALCHUS CONF. 21. Octobris.

NON latuit MALCHVM thesaurum esse virginitatem, tot prædonibus quot oculis expositum. Quare ut in tuto hunc collocaret, secum in

silvas exportavit. Sed, cheu! non sola in silvis Diana, etiam Venus venatur. Et vide sis tectissima hujus retia. Emoritur MALCHI pater, & ficta pietas orbam solari matrem suadet. Clamat vitæ sanctioris Doctor, impietatem esse ipsissimam, alienam mortem suâ delugere, & ut funus comitaretur, funus velle fieri. Si mundo mortuus esset, quid illi cum vivâ matre? si DEO viveret, quid cum mortuo patre foret? Sed surdo fabulam. Abit è latibulis suis virginitas, peritura, nisi in latrones incidisset. Hi in servitutem abducunt, &, ne fugere possit, molestissimâ compede, uxore onerant. Conclamabunt hîc alii. Sed noverint sic vexatam revixisse virtutem. Secura etiam in thalamo jacuit, & per conjugii larvam diu Venerem rîfit illibata virginitas. Quòd tamen rectius fugiendo quàm pugnando pugnat pudor, fugere ultimò pudici conjuges. Et jam per undas enataverat castitas, cum jugulo herus, & cum hoc servulus, uterque camelo vectus hæsit. Defendit tamen antrum trepidos, & antrum suum læna, utroque hoste lacerato. sed & domicilium fortioribus hæc cedens, aliò cum catulis emigravit. At MALCHVS non jam leones, sed nuptam suam fugiens, hanc inter virgines deposuit, ipse monachum rursus induit, mortuusque meruit, ut tumulo ejus raram miraculum (VIRGO CONIVNX) inscriberetur. Ex D Hieron.

Nunc dum tibi mundus arridet, dum carnis sanitas fervet, dum prosperitas terrena demulcet, qua post illa sequantur, cogita: & quæcumque transitoria sunt, altiori consilio jam transisse decerne, & velut ludificatoria, illusionis somnium deputa. S. Pet. Dam. l. 8. ep. 8.